

РЕШЕНИЕ

№ 36438

гр. София, 05.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 09.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **9203** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2, във връзка с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. А. О., [дата на раждане] в С., ЛНЧ [ЕГН], чрез адв. Т. Л., срещу Решение № 95 Х/05.08.2025 г., постановено от интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при МС, с което не е допусната последваща молба на чужденеца с вх. № КП – 01-6042/21.07.2025 г. до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на закона. Твърди се, че административният орган не е изяснил фактите от значение за спора и необосновано не е възприел фактите, относими към личното положение на молителя и държавата на произход на същия.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с упълномощен адвокат, като поддържа жалбата. Процесуалния му представител излага доводи в подкрепа на изложеното в жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – интервюиращ орган на ДАБ при МС, чрез упълномощен юрисконсулт оспорва жалбата.

Софийска градска прокуратура не е заявила становище по оспорването.

Административен съд София-град, след като се запозна със становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

М. А. О. е подал молба за закрила с вх. № 3820/27.09.2024 г. и е регистриран като лице от мъжки

пол, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание – мюсюлманин, сунит, неженен, с ЛНЧ [ЕГН]. По подадената молба е проведено интервю на 13.01.2025 г. с цел представяне обстойно на фактите, свързани непосредствено с неговия проблем и изясняване на причините, поради които е напуснал страната си по произход. Молбата за закрила е била мотивирана с общата обстановка на несигурност в С.. Кандидатът е заявил, че е роден в [населено място], обл. А. А., а от 2016 г. до отпътуването си е живял в [населено място], обл. А. А.. Посочва, че основната причина, която мотивирала решението му да напусне родината си била водещата се война в страната. Заявява, че когато напуснал С. сраженията се водели между кюрдите и свободната армия, което правело обстановката несигурна. Въпреки падането на режима обстановката продължавала да е неспокойна, но не е бил свидетел на въоръжени действия, нито той или член на семейството му е пострадал от военните действия. Къщата на брат му била разрушена преди 7 години в бомбардировка. Войната довела страната до икономическа криза и безработица, като липсвали елементарни условия за живот. Всичко това го мотивирало да потърси сигурност в мирна държава. Не е бил подложен на преследване от някоя групировка в С.. Не е отбил задължителна военна служба. Не е заявил да има проблеми заради етническата си принадлежност (арабин) и заради религията му – мюсюлманин сунит.

В решение № 1275/03.02.2025 г. председателят на ДАБ при МС отхвърлил молбата за международна закрила. Решението е било обжалвано пред АС – Хасково, който отхвърлил жалбата му. Решението на съда не е обжалвано.

М. А. О. е подал последваща молба за международна закрила с вх. № КП-01-6042/21.07.2025 г. с искане за повторна регистрация. В искането е посочил, че след падането на режима в С. са настъпили промени, размириците продължавали и никой не можел да предвиди как ще се развият събитията. Изпитвал опасения, че ако се завърне в С., живота и свободата му ще бъдат застрашени и ще бъде подложен на тежки доказателства.

Поради факта, че чужденецът не се е позовал на нови обстоятелства от значение за личното му положение, молбата му е разгледа на по реда на Глава Шеста, раздел III от ЗУБ. С писмо рег. № УП 34863/21.07.2025 г. чужденецът е поканен в РПЦ – Х., за да му бъдат връчени указания относно процедурата по предварително разглеждане на последващата молба за международна закрила.

С Решение № 95 Х/05.08.2025 г. интервюиращият орган на ДАБ при МС е приел, че в подадената от М. А. О. последваща молба не се откриват нови факти и обстоятелства, от значение за предоставяне на статут по ЗУБ – касаещи държавата му по произход, данни за застрашаване на неговия живот или свободата му, на основание раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена група, или излагане на опасност от изтезание или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Поради това последващата молба не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението е връчено на жалбоподателя на 08.08.2025 г. в присъствието на адвокат.

При така установената фактическа обстановка, Съдът намира жалбата на М. А. О. срещу Решение № 95 Х/05.08.2025 г., постановено от интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при МС, за неоснователна, поради следното:

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган съгласно чл. 76б, ал. 1 ЗУБ и съгласно представената Заповед № РД05-286/18.04.2022 г. с която на основание чл. 48, ал. 1, т. 10 ЗУБ К. Б. – младши експерт в РПЦ – Х., е определен за интервюиращ орган.

Решението е издадено в изискуемата от закона писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 АПК. При издаването му са спазени административнопроизводствените правила и не се констатира нарушение, които да са ограничили правата на лицето.

Подадената от М. А. О. молба е разгледана като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, съгласно която това е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. Втората хипотеза - производството за предоставяне на международна закрила в Република България да е приключило с влязло в сила решение и чужденецът да не е напуснал територията на Република България, е дадена при условията на алтернативност след използвания от законодателя съюз "или", следователно за жалбоподателя е изпълнена втората хипотеза от нормативния текст. В случая жалбоподателят не оспорва, а това се установява и от доказателствата по делото, че процесната молба е последваща такава по смисъла на посочената норма – постановено е едно предходно, влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България, което е достатъчно да се приеме, че молбата му е последваща по смисъла на закона.

Нормата на това чл.33, § 2, б."г" от Директива 2013/32/ЕС обявява последваща молба за недопустима, ако не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС.

По силата на чл.40, § 2 от Директива 2013/32/ЕС с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл.33, § 2, б."г" първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Ако в предварителното разглеждане по § 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността той да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II (чл.40, § 3 от Директива 2013/32/ЕС).

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на кандидата или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор за наличието на материалноправните предпоставки по чл. 9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. В тази връзка нови факти и обстоятелства следва да се тълкуват като новооткрити факти, т.е. самото откриване и навеждане на съответния факт или елемент от бежанската история следва да е станало след влизане в сила на предходното решение, респ. тогава те не са преклудирани при предходното разглеждане на молбата за закрила. Преклудирани са тези факти и обстоятелства, които вече са разгледани в предходните производства за закрила.

Съгласно Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid по дело C-921/19: Член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32 предвижда обработване на последващите молби на два етапа. Първият етап е с предварителен характер и има за предмет проверка на допустимостта на тези молби, докато вторият етап се отнася до разглеждането им по същество. Първият етап също се провежда на две стъпки, като всяка от тях е свързана с проверка на отделните условия за допустимост, установени в същите разпоредби. На първо място, чл.40, §

2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл.33, § 2, б."г" от тази директива, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с чл.40, § 3 от тази директива, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут.

Според тълкуването на СЕС, предоставено в т.58 от Решение от 13 юни 2024 г. по дело C-563/22: чл.40 от Директива 2013/32, разглеждан във връзка с чл.12, § 1, б."а", второ изречение от Директива 2011/95, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила, е длъжен да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила.

В последващата си молба жалбоподателят се е позовал на обстоятелства, които е счел за нови и относими към личната му бежанска история. Посочил е, че размириците в С. продължавали и евентуалното му завръщане там ще застраши негови неотменими права като правото на живот и свобода и ще бъде изложен на риск от тежки посегателства.

Въз основа на анализа на данните за ситуацията в С. правилно административният орган е констатирал, че не са налице законовите основания за допускане на последващата молба до производство за представяне на международна закрила. Действително, ситуацията в С. е променена след постановяването на решението за отказ, но промяната е в положителна насока и сама по себе си не е основание за получаване на бежански или хуманитарен статут. В решението си органът се е позовал на справка на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, в която е цитиран бюлетина на Върховния комисариат за бежанците на ООН от 26.06.2025 г., съгласно който към 26.06.2025 г. считано от 08.12.2024 г. около 628 029 сирийци са преминали обратно в С. от съседни държави. С това общият брой на сирийските граждани, завърнали се в С. от началото на 2024 г. става 988 869 души, като тази цифра е изчислена въз основа на триангулация на данни от С., Турция, Л., Й., И., Е. и други държави. По отношение на вътрешното разселване, според последните данни на Работната група за вътрешно разселени лица към 26.06.2025 г. 1 513 861 вътрешно разселени лица са се завърнали по домовете си. Според посоченото в справката и според оценки на В. е направен извод за реалистични очаквания за затихване на конфликта в С.. От представената актуална информация е видно, че се наблюдава промяна в политическата и икономическата ситуация в С. в посока подобрение на условията на живот и безопасност. Посочено е, че следва да се вземе предвид и обстоятелството за влиянието на международни организации на територията на С., които предлагат услуги за закрила и подкрепа на вътрешно разселени лица, търсещи убежище лица, бежанци, завърнали се лица и приемащи общности.

В конкретният случай не се установява към настоящия момент на цялата територия на С. конфликтът да достига до ниво, пораждащо сериозни и потвърдени основания да се смята, че жалбоподателят, върнат в С., в конкретен регион, поради самия факт на присъствието си на територията се излага на реална опасност да претърпи тежки заплахи срещу живота или личността си. Административният орган е извършил преценката си по прилагане на чл. 8 и чл.9,

ЗУБ въз основа на информацията за държавата на произход на търсещия закрила, съдържаща се в общоизвестни надеждни източници. Установено е, че в момента не е налице вътрешен или международен въоръжен конфликт на територията на цялата страна. Въпреки, че в някои части на страната положението е несигурно, не следва насилието във всички части на държавата да се определя като безогледно. Сблъсъците в определени части на страната са спорадични и като такива не могат да се оценят като въоръжен конфликт. В случая не се установява спрямо жалбоподателя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на С. той ще бъде изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна на предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ.

В обобщение административния акт не страда от пороци, обуславящи отмяната му. Актът е законосъобразен по всички критерии на чл. 146 АПК, поради което е дължимо отхвърляне на жалбата.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 АПК, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването на М. А. О., [дата на раждане] в С., ЛНЧ [ЕГН] срещу Решение № 95 Х/05.08.2025 г., постановено от интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при МС, с което не е допусната последваща молба на чужденеца с вх. № КП – 01-6042/21.07.2025 г. до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението е окончателно не подлежи на касационно обжалване на основание чл. 85 ал.3 ЗУБ.

СЪДИЯ: